

НАЈГОЛЕМИТЕ СИНОВИ НА МА - СВЕТИТЕ КИРИЛ И МЕТОДИЈ

тели, преведувачи на Светото Писмо и на други свети книги на јазикот на нашите прадедовци, верни синови на македонскиот народ, бранители на македонската национална и црковна слобода.

Тие не биле слуги на темнината, туку проповедници на вистината. Како нови апостоли и светила на целата

Вселена, светнале како најсветло сонце и утринска ѕвезда. Ги извеле народите од мнугумрачното демонско море, и нас Македонците, како и другите народи, нè утврдиле во вистината, и со Божја сила нè упатиле кон богоразумна светлина и нè нахраниле со вечна нераспадлива храна и вечно свето питее. Ним им се оддава почит на 24 мај, во Рим, на Гробот на Свети Кирил, како и во Христовата Црква во цел свет.

Македонските светители Кирил и Методиј се родиле, растеле и духовно зреле во нашата средина, твореле на наше тло, во средината на нашите прадедовци и на нивни јазик ги превеле Светото Писмо и другите свети книги. Но, тие имале духовна широчина. Тие светот не го сфатиле како поделен, туку како една нераскинлива, неделива целина, кој треба да живее во правда, мир и љубов.

Свети Кирил, наречен Филозоф Константин, со логичноста на мислењето, ја победил тријазичната ерес, ги победил оние кои сметале дека е можно да се служи богослужба само на латински, на еврејски и на грчки јазик, храбро бранејќи го своето дело: "Зарем не врне дожд за сите еднакво? Зарем сонцето не грее за сите еднакво? Зарем сите еднакво не вдишуваме? И како не се срамите да признаете само три јазици и зошто сакате сите други народи и племиња да бидат слепи и глуви...! Тој се изборил за признавање на својот јазик.

Свети Кирил не живеел

долго. Пред смртта, разделувајќи се од својот роден брат Свети Методиј, ги искажал последните зборови: "Ние заедно оравме една бразда, довршувајќи ги моите дни, јас паѓам на нивата, а ти ја сакаш гората (манастирот 'Олимп'); сепак поради гората немој да го напуштиш учењето".

Се упокоил во Господа на свои 42 години, на 14.2.869 г.,

Свети Климент Римски, во Рим, останаа моштите на сесловенскиот учител и денес продолжуваат таму да почиваат, и по повеќе од единаесет векови од неговата смрт.

Македонскиот народ од земјата и од дијаспората чувствува должна почит кон делото на Светите Кирил и Методиј и се поклонува пред чесните мошти на гробот на

"Nie zaedno oravme edna brazda, dovr{uvaj}i gi moite dni, jas pa|am na nivata, a ti ja saka{gorata (manastiro{t 'Olimp'); sepak poradi gorata nemoj da go napu{t}i{u-eweto}."

но за тој краток период на земниот живот оставил безброј бесмртни дела. Свети Методиј, за жал, не можел да ја исполни желбата на мајка им Марија, да го пренесе телото на својот покоен брат на исток, во манастирот каде некогаш заедно му служеле на Бога, бидејќи папата за да ѝ угоди на Римската епархија, решил да го погребваат во една од базиликите во Рим, која му била посветена на Свети Климент Римски (чии мошти ги пронашле Св. Кирил и Методиј и ги донеле во

Свети Кирил во Рим и им изразува благодарност, чест и почитување на делата на Светите браќа. Прв пат таква почит пред неговиот гроб била оддадена во 1969 година, точно на 14.2. - по стар календар (на денот на неговото упокојување), кога всушност и се одбележа 1100-годишнината од неговата смрт. Но, од наредната 1970 година, делегации доаѓале да му оддават почит на Денот на Свети Кирил и Методиј, во мај. На 23.5.1970 г. (ден спроти празникот на Св. браќа Кирил и

НЕ БИЛЕ СЛУГ ТУКУ ПРОПОВЕ

Рим). Значи, гробот на Свети Кирил се наоѓа во базиликата "Сан Клементе". Опелото на Свети Кирил било извршено со најголема почит.

Методиј), во вечниот град Рим, во базиликата "Св. Климент Римски", во присуство на претставници на македонскиот народ и на МПЦ, свечено

"Zarem ne vrne do`d za site ednakvo? Zarem sonceto ne gree za site ednakvo? Zarem site ednakvo ne vdi{uvame? I kako ne se sramite da priznaete samo tri jazici i zo{to sakate site drugi narodi i plemiwa da bidat slepi i gluvi...".

Далеку од родната Македонија, далеку од средината на своите далечни прадедовци, од местото каде што се родил и израснал, каде се формирал и творел на нашето тло, во базиликата посветена на

била откриена спомен-плоча на гробот на Свети Кирил и му била оддадена почит од име на целиот македонски народ и од име на МПЦ. На спомен-плочата, на македонски и на латински јазик, во

Македонските светители Кирил и Методиј се родиле, растеле и духовно зреле во нашата средина, твореле на наше тло, во средината на нашите прадедовци и на нивни јазик ги превеле Светото Писмо и другите свети книги. Но, тие имале духовна широчина. Тие светот не го сфатиле како поделен, туку како една нераскинлива, неделива целина, кој треба да живее во правда, мир и љубов.

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Светите браќа Кирил и Методиј се славни рамноапостолни проповедници на Христовата наука, сесловенски просветители, учи-

дојдени од нашата Македонија, која била удостоена со спасителната мисија на Свети Апостол Павле, се наоѓаме ние претставниците на македонскиот народ и Црква... Оној народ на чиј јазик, со Божјата промисла, Ти ги преведе првите книги, создавајќи му истовремено и негово словенско писмо, народот на Светиклиментовиот дрвен Охрид, каде пред повеќе од илјада години работеше и првиот словенски народен универзитет, низ кој поминале повеќе од 3.500 ученици, народот кој има голема заслуга за просветата на сите словенски народи, ја имаше најтрагичната судбина - последен да се ослободи, и со свој литературен јазик последен да влезе во ризницата на светската култура и цивилизација...

...Нека оваа скромна плоча биде само симбол на нашата почит и благодарност".

По смртта на својот брат, Свети Методиј со останатите ученици (Св. Климент и Наум Охридски, Сава, Горазд, Ангелариј), го напуштил Рим (како епископ, а подоцна бил избран за архиепископ), и дошол во Панонија, каде германското свештенство му пра-

Цариград да му реферира на царот за својата работа. Таму добил посебно признание за работата. Потоа се вратил во Моравија, каде во 882 г. повикал двајца ученици-брзописци и во време од шест месеци го завршил преводот на Библијата.

Во местото Елванген, во близина на Штутгарт (Германија), Свети Методиј бил осуден од германско-латинското свештенство, при што поминал околу три години во затвор (од 870 до 873 г.). Во затворот бил изложен на најсурови репресии од германските епископи, за негово кршење и го принудувале да се откаже од својата света мисионерска дејност и од писменоста на јазикот на својот народ. Тие сакале да уништат сè што дотогаш создале Светите Кирил и Методиј и нивните ученици. Но, и покрај сите страдања, тој не се откажал од Бога и од својот народ. Од затворот излегол уште поискален, поцврст и порешителен да истрае во својата дејност до крај. И таков останал сè до крајот, до напуштањето на земниот живот кога на 19.4.885 г. - по нов календар, на Велехрад, Велика Моравија, се упокоил и преминал во Небесното Царство.

Во 1996 година на 1.6. (по повод 1111-годишнината од упокојувањето на Свети Методиј), на сидовите од манастирската келија во затворот во Елванген, каде темнувал, во негова чест, во знак на благодарност од македонскиот народ и од МПЦ, свечено била откриена и осветена спомен-плочата, која е симбол на нашата почит. На неа, под ликот на Свети Методиј е испишан следниов текст на македонски и на германски јазик: "Со почит и вечна благодарност кон нашиот просветител и христијански мисионер, Рамноапостол Свети Методиј. Од Република Македонија, македонскиот народ и од Македонската православна црква".

На откривањето на спомен-плочата, во слава и чест на Свети Методиј, присуствувала црковна и државна делегација.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

И НА ТЕМНИНАТА, ДНИЦИ НА ВИСТИНАТА

бакар е испишано: "На Свети Кирил Солунски, сесловенски просветител, со благодарност од македонскиот народ". При свеченоста на от-

денес во овој момент се наоѓаме ние потомците, чедата на народот од чии пазуви си излегол и Ти, преподобни оче Кириле Солунски. Се наоѓаат

вело пречки во работата. Учениците биле измачувани на најразлични начини, а Св. Наум бил продаден и како роб. Свети Методиј бил затворен под обвинение дека бесправно ја организирал словенската црква. Бил лажно обвинет дека е еретик и многу го малтретирале. По интервенција на папата, Свети Методиј бил ослободен од затворот и повторно заминал за Моравија каде ја утврдил Христовата вера меѓу населението. Но, германските свештеници продолжиле да му прават пречки во работата и го обвиниле дека е еретик. Тој бил принуден да оди во Рим и да го брани своето дело. Храбро заминал и во

Gi izvele narodite od mnogumra-noto demonsko more, i nas Makedoncite, kako i drugite narodi, ne utvrdile vo vistinata, i so Bo`ja sila ne upatile kon bogorazumna svetlina i ne nahranile so ve-na neraspadliva hrana i ve-no sveto pitie.

кривањето на спомен-плочата, бил отслужен и молебен и одржан говор:

"Пресвети и преблажени наш преподобни оче Кириле, на гробот, каде што денес почитаат Твоите свети мошти,

чедата на оној народ на чиј јазик си го направил најблагородниот и животворен чекор во просветувањето и во зацврстувањето во верата Божја на словенските народи. Овде, во вечниот град Рим,